

अलिङ् पु० क-इलच् रस्य लः । वेदान्तप्रसिद्धे गगन-
चारिणि यङ्भिन्ने-अलिङ्ः पक्षिणः पुनः गगनाद्याति
भूतलम् । खबोधभावतः, स खबोधे यात्यम्बरं पुनः ।
वेदा० वा० । अलिङ् इति पाठस्तु सम्यक् ।

अलिवल्लभ पु० ईन० । १ फले इहाद्युक्ते २ पाठलौ ।

अलिवाहिनी स्त्री अलिं वाहयति गन्धेन वह-णिच्-
णिनि ङीप् । कोङ्कणदेशप्रसिद्धे क.काट्ये ।

अलीक न० अल-ईकन् । अग्रिमे, २ लडाटे, च । अलति
गच्छत्यधोऽनेन । ३ अग्रये । मिथ्याकथने हि नरक-
पातः । तत्र अग्रिमे “रोञ्चालीकं नर्वन्धः समानि ब्रह्म-
हत्या” मनुः “तद्यथा स महाराजो नालो क रधिगच्छति”
रामा० । विशेषेण अलीकम् व्यलोकम् अल्ललाग्रिमे
“व्यलीकनिश्चासमिवोतससर्ज” कुमा० । अलीकमस्यस्य
सुखा० इति न ठत् । अलीको तद्वति त्रि० त्रियां ङीप् ।
अलीको भवः दिगा० यत्र अलीक्यः । मिथ्याभूतभवे त्रि० ।

अलीकमतस्य पु० “भाषपिष्टिकाबिङ्गु नामवर्त्तादलैर्महत्”
तत्तु संखेदेवेद्युक्ता स्यात्स्यामङ्गारकोपरि । ततो नष्-
काशितं खण्ड्यं तिलतैलेन भर्जयेत् । अलीकमतस्य-
उक्तोऽयं प्रकारः पाकपण्डितैः । तं दन्ताकं भट्टित्वेण
वास्तूकेन च भजयेत्” राजनि० उक्ते पिटकोदे ।

अलु स्त्री अल-उल् । लुङ्कलस्यम् ।

अलुक्समास पु० नास्ति विभक्ते लुक्-यत् । विभक्तेर्लुक्श्रुत्ये
समासे यथा मनसिजः सरसिजमित्यादि ।

अलुञ्ज त्रि० न लुञ्जः । निर्लोभे लोभश्रुत्ये ।

अलुञ्ज त्रि० न लुञ्जः वेदे रस्य लः । लुञ्जभिन्ने चिकणे “अलु-
जाधर्माकायाः” तैत्ति० उ० ।

अलोपक त्रि० नास्ति लेपः संबन्धोयस्य वा कप । निस्सम्बन्धे
परात्तानि पु० । लिप-खलु न० त० । लेपकभिन्ने त्रि० ।

अलीक पु० न लोकोत्ते लोक-कर्माणि वच् । अल्लदादि-
भिरदृश्येऽपामाणादौ ३ अदृश्यमात्रे त्रि० “लोकालोक-
इवाचलः” रघुः । लोकालोकशब्दे विवृतिः । ३ लोकश्रुत्ये
निर्जने त्रि० ३ लोकश्रुत्ये रहसि च न० “रक्ष सञ्जीनिमान्
लोकान् नालोकं कर्तुमर्हसि” रा० । लोकस्याभावः अभावे
अव्ययी० । ४ लोकाभावे अव्य० । नास्ति लोकोभोग्यलोको
यस्य । ५ अकृतपुण्ये त्रि० ईकृत्विगादौ ७ अलोका कृत्विजः
अ० त्रि० । तेषां दक्षिणाग्रहणेन पुण्यभगित्वाभावात् च
ईकृत्त्वलोकाश्रयत्वम् । ७ इष्टकाभेदे स्त्री अलोका इष्टका
उपद्रविकाः । लोकोत्ते कर्तरि अच् । ददर्शकभिन्ने ।

अलीक्य त्रि० लोकाय स्वर्गादिलोकप्राप्तये कृतः तत्र साधु
वा यत् न० न० । स्वर्गादिलोकासाधने । “यदलोक्या-
मर्गनिश्चिन्ताहुरथ किमचैषीरिति” सहोवाच किं तु लोक्यं
किमलोक्यम् लोक्या शताशुतेत्येवास्तु ह पुरायुषः
स्वःकामी न प्रेयादलोक्यं हि तत्” शन० ब्रा० “यथास्त्रो
द्विजते वाचा नालोक्यां ताहदीरयेत्” मनुः ।

अलीभ पु० लोभः धनदिव्यतिष्ठणा अभावे न० त० । धनादि-
व्यतिष्ठणाभावे । लोभोहि सदास्तेयापरिग्रहवि-
रोधी । सति हि लोभे सत्यादयो लुप्यन्ते । लोभस्य पुरतः
केऽसी सत्यास्तेयापरिग्रहाः प्रबोच० । “लोभात् सदाः
प्रणश्यन्ति सत्यास्तेयापरिग्रहाः” पुरा० अतएव “लोभस्य
यमादिप्रतिपक्षत्वं पात० ले उक्तम् “वितर्कव धने प्रतिपक्ष-
भावनम्” एतेषां यमनियमादीनां यिनकैः हंसादि-
संकल्पैः “हृनिष्ठास्येवम्” “अनृतं वक्ष्ये न” “पर-
स्वमादास्ये” इत्येवंरूपैः बाधने प्राप्ते सत यमपरः
ब्राह्मणः प्रतिपक्ष भावनं ह्यर्थादित्यर्थः ।

अलोभिन् त्रि० अलोभोस्यस्य इति लोभोऽनुपदं व्याख्यातः ।
तच्छ्रुत्ये “अल मो स्यात् प्रजावित्ते ऋहृणीयात् सम्मित-
करम्” भा० शा० प० ।

अलोल त्रि० न लोलः । १ अचञ्चले २ वितरणे च ।

अलोलुप त्रि० न० त० । लोभनीयद्रव्यखेन्द्रियसन्निभेऽपि
अविक्रिये लोभश्रुत्ये पुरषे ।

अलोह पु० पाणिन्युक्ते नडादिगणीये ऋषिभेदे । गोला-
पत्ये नडा० फक् आलोहायनः । तस्य गोलापत्ये पु० स्त्री० ।

अलोहित न० त० । १ लोहितभिन्ने रक्तताश्रुत्ये । नास्ति लोहितं
यस्मात् । २ रक्तपद्मे रक्तमाला ।

अलौकिक त्रि० लोके विदितः ठक् न० त० । लोकेषु अवि-
दिते स्त्रियां ङीप् । “अधिहरि हरि डि इत्यलौकिकं
विग्रहवाक्यम्” सि० कौ० । इन्द्रियादिलौकिकसन्निकर्षा-
भावेऽपि २ सामान्यलक्षणाधीने प्रत्यये न० इति नैया-
यिकाः तथाहि प्रत्यक्षं द्विविधं लौकिकमलौकिकञ्च ।
आद्यं चक्षुरादिजन्यमनसं तदजन्यम् । तत्र सामान्यलक्ष-
णादिसन्निकर्षजन्यमलौकिकम् ते च सन्निकर्षा अनुपदं
वक्ष्यन्ते ।

अलौकिकसन्निकर्ष पु० लोकेषु अविदितः सन्निकर्षः ।
“अलौकिकः सन्निकर्षस्त्रिविधः परिकीर्तितः । सामान्य
लक्षणा ज्ञानलक्षणा योगजोमत” इति भाषा०
उक्ते प्रत्यक्षसाधनसन्निकर्षभेदे सामान्यलक्षणादिलक्षणा